

Zdravstvena pismenost

odgojno-obrazovnih djelatnika u području mentalnoga zdravlja djece i mladih

ISTRAŽIVANJE PREPOZNAVANJA DEPRESIVNOSTI I SPREMNOSTI NA PRUŽANJE PODRŠKE I POMOĆI

Nedostatak znanja, neupućenost, stigma i diskriminacija često su razlozi zbog kojih se na probleme mentalnoga zdravlja gleda drukčije nego na probleme tjelesnoga zdravlja. Stigma i neznanje smanjuju mogućnost da će osoba potražiti pomoć, ali i da će joj potrebna pomoć i podrška biti pružene.

ODGOJNO-OBRZOVNIM DJELATNICIMA U ŠKOLAMA POTREBNO JE PRUŽITI ZNANJA I VJEŠTINĘ DA BI U SVOJEMU SVAKODNEVНОM RADU MOGLI:

LAKŠE PREPOZNATI PROBLEME MENTALNOGA ZDRAVLJA UČENIKA

LAKŠE SE NOSITI S PROBLEMIMA MENTALNOGA ZDRAVLJA UČENIKA

ZNATI ŠTO ČINITI I KAKO POMOĆI

**ŽIVJETI
ZDRAVO**

Agencija za obrazovanje i obrazovanje
Education and Teacher Training Agency

Potrebno je unaprijediti njihove vještine pružanja psihološke prve pomoći i podrške djeci i mladima u školskome okruženju – znati kako prepoznati, pristupiti, razgovarati, pomoći...

Dobivene spoznaje mogu poslužiti kao temelj za razvijanje programa unaprjeđivanja zdravstvene pismenosti odgojno-obrazovnih djelatnika u području mentalnoga zdravlja djece i mladih te doprinjeti promicanju mentalnoga zdravlja u školskome okruženju.

Zajedno do fondova EU

Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog socijalnog fonda.

www.strukturnifondovi.hr

Sadržaj publikacije isključiva je odgovornost Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo.

Korisnik: Hrvatski zavod za javno zdravstvo / Ukupan iznos projekta: 30.373.299,36 HRK / Iznos EU potpore: 85 %.

ŠTO KAŽU REZULTATI PROVEDENOGA ISTRAŽIVANJA O MENTALNOZDRAVSTVENOJ PISMENOSTI ODGOJNO-OBRZOVNHIH DJELATNIKA?

Potreba su bolja znanja za uspješnije prepoznavanje depresivnosti, sa suicidalnim ponašanjem ili zlouporabom alkohola ili bez njih

37,1 % prepoznalo je depresivnost u pričama.

51,4 % navodi ili opisuje neki drugi problem.

U pričama o depresivnosti sa zlouporabom alkohola ili bez nje najčešće navode da je riječ o obiteljskim problemima ili problemima u vršnjačkim odnosima.

U pričama o depresivnosti sa suicidalnim mislima najčešće navode da je riječ o lošemu doživljaju sebe ili o pubertetu.

Spremni su pružiti pomoć, ali nisu sigurni kako!

97,7 %
bi potražilo pomoć za učenika

70,6 % ne osjeća se dovoljno sigurnim u vlastite sposobnosti.

Gotovo svi (**90 % i više**) odmah bi razgovarali s učenikom i podijelili zabrinutost sa stručnom službom.

Međutim **74,9 %** ne bi nikada upitalo učenika razmišlja li o samoubojstvu, a **37,2 %** pritom smatra da je to i štetno.

KORISNIM SMATRAJU

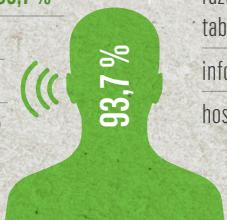
saslušati probleme s puno razumijevanja – **93,7 %**

predložiti stručnu pomoć – **77,9 %**

uključiti roditelje – **67,9 %**

pomoć od stručnjaka u stručnoj službi škole

94,1 % – psiholog; **86,6 %** – pedagog

ŠTETNIM SMATRAJU

različite vrste lijekova (antidepresivi, antipsihotici, tablete za smirenje i spavanje) – **38,5 % – 47,5 %**

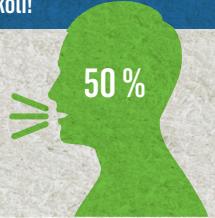
informiranje na internetu – **31,3 %**

hospitalizaciju – **25,5 %**

Polovica ne zna ili nije sigurna jesu li učenici s depresivnim simptomima diskriminirani u školi!

Odgojno-obrazovni djelatnici prepoznaju važnost mentalnoga zdravlja učenika u školskome okruženju! Više od **50 %** odgojno-obrazovnih djelatnika izjavilo da je u posljednjih mjesec dana razgovaralo s kolegama o mentalnozdravstvenim problemima učenika.

MISLE DA ŠKOLA SMATRA VAŽNIM

ONI SMATRAJU VAŽNIM

91,6 %

kontaktirati s obitelji

74,3 %

podsticanje na školska pravila

69,2 %

održavanje razrednoga vijeća pri planiranju područja

64,1 %

razgovor s vještjacima

50,2 %

usmjeravanje na službu u zajednici

87,6 %

suradnju s obiteljima/roditeljima

86,5 %

unaprijeđenje odnosa unutar škole (učenik – učitelj – učenik)

81,0 %

podrška učeniku i obitelji izvan škole

72,4 %

razgovor s vještjacima